

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

19. De die festo Natiuitatis B. Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

eo tempore hunc diem festum agere & obsernare coepisse. Quare falso omnino est, quod quidam auctor scripsit, hanc Beata Virginis celebritatem ab Innocentio IV. esse institutam. Decepimus est, videlicet ille auctor, quia Durandus, Beletus, Platina, & alij dixerunt, ab eo Pontifice Octauo huius diei festi esse institutas, non ipsam diei festi celebratam.

Mihi admodum verisimile fit, Ephesini & Calcedonensis Concilij temporibus, Natalem Deiparæ inter dies festos celebrari, & coli coepisse: tunc enim damnata est haeresis Nestorij, qui impie, & nefarie negabat Beatam virginem fuisse Dei genitricem, & rancoruit Cyrius Alexandrinus, qui fuit religiosissimus Beatae Virginis cultor. Hinc est, ut extant homilia S. Germani, S. Proculi, Andricæ Cretensi, & Damasceni de Natali Deiparæ Virginis.

Secundo queritur, Vnde nam habeatur, Beatam Virginem sanctam fuisse, antequam nascetur? Responderet S. Thomas tertia pars, q. 27. art. 1. hoc ex sacris literis non haberi, sed traditionem esse Ecclesiasticam, eam in vtero matris sua fuisse sanctitatem adeptam. Nam credendum est, data eis Deiparæ priuilegia gratia, quæ alij sancti suete concessa Ioannes Baptista Spiritu sancto repletus est adhuc ex vtero matris iuxta. Item Hieremias sanctus fuit, antequam natus, ut communiter Patres docuerunt, Origenes homil. 1. in Hieremiam, Tertullianus lib. de Anima, c. 16. Athanasius orat. 4 contra Arianos, Nazianzenus orat. 1. Ambrosius Lec. 1. Leo sermon. 10. de Nativitate. Bernardus epist. 174. quicquid dicant alij quidam iuniores Catholicis ergo B. Virgo in vtero matris sanctitatem consecuta est.

Quates, An fide Catholica credamus, Deiparam sanctam fuisse ante orrum suum? Caeteranus in Opuscul. Tom. 2. Tract. 1. cap. 1. putat, hoc tantum probabilitatem, & pie in Ecclesia credi. Caeterum alij, ut Catharinus libr. 4. contra Caeteratum, & Cordubensis. lib. 1. q. 44. conclus. 4. Caeteratum in hac parte reprehendunt: autem enim, fide catholica credi, Deiparam semper virginem in sanctitate natam esse. Volunt alij, non quidem hoc contra fidem eis, sed fere errorem in Fide, oppositum affirmare: certe, Ecclesiastica traditio videtur in hac parte fidem facere: nam eiusmodi Ecclesie traditione multa alia credimus, quamvis ex sacris litteris ea non habeantur, atque colligantur.

Tertio queritur, an Beata Virgo ex tribu Iuda, & familia Davidis genus & originem traxerit? Certum est, fuisse eam ex familia Davidis Regis procreatam: nam Christus Dominus Apocalypsis quinto, dicitur Leo de tribu Iuda, & radix David: Paulus ad Romanos quinto, dicit: Qui factus est ex semine David secundum carnem, ac Christus Dominus fuit vere filius Beatae Virginis: ergo Beata Virgo fuit ex tribu Iuda, & familia Davidis; ac proinde Lucas capite secundo scribit, ascendens Beatanam Virginem veniam cum Ioseph in Bethlehem ciuitatem David, ut deficerentur, eo quod esset ex domo & familia Davidis. Obijcies id, quod olim obiecit Faustus Manichæus apud Augustinum libro 23. cap. 3. & 4. contra illum, non potuisse genus tr. here ex familia Davidis, quia Deipara fuit ex tribu Leuitica, & cognata Elisabeth. Luca primo. Respondeo, hoc nihil impidere, eo quod mater Elisabeth potuisse esse ex tribu Iuda, & familia Davidis, & proinde cognata Mariæ. Sic Ambrosius libro tertio in Lucam & Theophylactus in Matthæum 1. Item fieri potuit, ut Annam mater Deiparæ, vel Joachim pater eius matrem habuerit ex tribu Leuitica.

Quarto queritur, An Beata Virgo descenderit ex tribu Iuda, & familia Davidis per lineam maternam simul & paternam? Communis est sententia Beatanam Virginem per matrem simul & patrem, videlicet Annam, & Joachimum, fuisse progenitam ex familia Davidis: quamvis Augustinus libro de cœlo contra Faustum, assertue-

rit satis esse ad scripturæ veritatem, vt Christus filius Davidis datur, si Deipara saltem per matrem genus, & originem traxerit ex Davide. Sed Damascenus lib. 4. cap. 15. & Ambrosius lib. 3. in Lucam, aperte testatur, Joachimum & Annam B. Virginis parentes fuisse ex familia Davidis.

Quinto queritur, An Beata Virgo fuerit ex familia Davidis per lineam regalem, hoc est, An descendenter ex Davide per Salomonem, & posteros eius, an vero per Nathan filium Davidis, & posteros ipsius Nathan? Communis est Patrum sententia, descendisse ex Davide per lineam regalem. Ambrosius libro tertio in Lucam, & Hieronymus Hieremias vigeſimo secundo, & trigesimo octavo, & Zcharia quarto, & Theodoretus Hieremias vigeſimo secundo aperto facient Christum ex Salomone, & Ezechia descendisse, & ex semine Sedechiæ per Salathiel, Zorobabel, & reliquo venisse: in Psalmo etiam 131 promillum est Davidi: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam: quod dictum est propter Salomonem, typice Christi personam referente.

Sexto queritur, Qnomodo Matthæus capite primo, & Lucas capite tertio conueniant intexenda, B. Virginis, & Christi Domini genealogia: cum Matthæus dicat, Ioseph filium fuisse Iacob, & Lucas referat fuisse filium Heli? Olim Julianus Apostata, ut testatur Hieronymus Matth. 1. hanc Euangelistarum discordiam Christianis obicit: eandem quoque Manichæus opposuit referente Augustin. lib. 1. Retract. c. 7.

In primis haec repugnantia non soluitur ab eo, qui dicit, Iacob, & Helivnum fuisse, & eundem hominem sed duobus nominibus appellatum. Nam ut optimen notauit Augustinus lib. 2. Quælibet Euangelicum cap. 5. diversa sunt, prooui, abaudi, & attauit Iacob, & Heli describuntur apud Matthæum, & Lucam vñque ad Davidem: ergo necesse est, vt Iacob & Heli fuerint diversi homines, eo quod diuersos progenitores habuerint. Idem Augustinus lib. 2. de confus. Euangelista. cap. 3. & lib. 3. contra Faustum cap. 3. & lib. 28. cap. 3. dicit, Ioseph sponsum Virginis fuisse filium Heli, non natura, sed adoptione: filium vero Iacob natura, & generatione. Ad hunc modum conciliandi Euangelistas idem Augustinus non videtur valde approbare, lib. 2. Retract. cap. 7. Alter ergo ipsemet conciliat Euangelistas lib. 2. Quælibet Euangelista. cap. 5. videlicet, Heli fuisse aum matrem ipsum Ioseph; ita vt Matthæus descripsit generationem Ioseph per patrem, scilicet Iacob, Lucas vero per matrem, cuius non remittit quia foemina erat, & idecirco posuit aum matrem, nempe Heli. Unde Lucas ait: qui fuit Heli: lesum habet: Qui scilicet Ioseph, fuit nepos Heli per lineam maternam ipsum Ioseph.

Sunt duæ aliæ sententiae, vna est communis consensu omnium Patrum recepta. Ioseph fuisse filium naturæ, & generatione Iacob, & hoc est quod dicit Matthæus: Iacob genuit Ioseph virum Mariæ: sed fuisse filium Heli non naturale, sed legale. Iacob enim & Heli fuerunt fratres vterin tantum, hoc est, ex parte matris, non patris: & quia Heli mortuus est sine liberis, frater eius Iacob secundum legem Dei Deuter. 25. duxit vxorem viduam relatae sine prole, & suscitaret semen fratris, & ita ex ea genuit Iosephum sponsum Virginis. Huius sententia primum auctor fuit teste Eusebio libr. 1. Eccl. Histor. cap. 7. Julianus Africanus, qui affirmavit se eam didicisse à consanguineis Christi: quam sententiam postea secuti sunt communiter Patres. Iustinus Martyr q. 31. ad Gentes, Nayanzen in carmine de genealogia Salvatoris, Augustinus loco supra citato, Hieronymus Matth. 1. Ambrosius, Beda, Luca 3. Damascenus lib. 4. cap. 15. S. Thomas 3. par. q. 31. art. 3. ad 2. & Augustinus, quamvis eam vt dubiam habuerit, lib. 2. de confus. Euangel. cap. 4. & lib. 3. contra Faustum c. 2. & lib. 28. contra eundem cap. 3. tandem lib. 2. Retract. cap. 7. 12. & 33. eam probauit. Et reuera ita est dicendum: tam quia eiusmodi sententiam communiter Patres sequuntur, tam

quia

quia, ut supra iam diximus, ait, se ita didicisse à consanguineis Christi Domini.

Est nihilominus alia sententia iuniorum interpretum afferentium Matthæum descripsisse généalogiam Christi Domini per Ioseph, Lucam vero per Matrem: & ideo Matthæus dixit: *Iacob genuit Ioseph virum Mariae*, Lucas vero dixit, *Et ipse Iesu erat incipiens quasi annorum trigesita: ut pueratur filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Matthæus*, & reliquæ quidam ex prædictis auctoribus illud relatiuum quifuit Heli, referunt ad Iesum Christum & sensum esed dicunt: *Qui scilicet Iesu Christus fuit Heli, id est, nepos Heli, puta Iochim per matrem*. Abi vero referunt ad Iosephum, sed aiunt sensum esse: *Qui fuit Heli, quod est dicere, Qui fuit gener ipsius Heli*, intellige Iochim, nam saceri solent suos generos vocare filios. Prædicti Auctores sentiunt, Heli apud Lucam, fuisse Iochim patrem B. Virginis duplci nomine vocatum Heli, & Iochim, quia Heli idem est qui Heliachim, & Heliachim idem qui Iochim, & tum nepos, tum gener dicitur sicut nomine filius aui, vel saceri. Quare illis verbis: *Qui fuit Heli, postulus intelligere, Christum nepotem Heli, id est, Iochim, & ipsum Iosephum*, qui eo quod gener fuit Heli, id est, Iochim, vere dicitur filius eius. Hæc sententia mihi non placet; in primis enim id est nouum, deinde inusitatum, cum præcedunt duo antecedentia, & subsequitur relatiuum, illud relatiuum referri ad remotum antecedens, non ad proximum. Terterio, non videtur cum Lucas sensu conuenire *Qui fuit Heli, id est, Qui fuit gener: nam in ceteris Lucas semper intelligit, cum ait: Qui fuit huius vel illius, id est, Qui fuit filius, vel nepos*. Accedit quod nullo Scripturae testimonio probatur, Heli fuisse eundem qui Iochim, quamvis Heliachim aliquando fuerit idem qui Iochim. Tenenda est tamen sententia veterum Patrum sententia, Iosephum sponsum Virginis fuisse filium naturalem Iacob, & legalem Heli.

Contra hanc nihilominus sententiam quedam obiectuntur. Primum, si Iacob, & Heli fuerint fratres, quomodo apud Matthæum, & Lucam dicuntur habuisse diuersos patres, auctos, proauos, abauos? Respondeo, eos fuisse fratres tantummodo veterinos, id est, ex parte matris, non patris: nam Matthæus duxit vxorem Ischam, & ex ea genuit Iacob patrem Iosephi? mortuo Matthæus, reliqua est vidua Ischa, quam sibi matrimonio copulavit Matthæus, & ex ea suscepit Heli, ac proinde Heli, & Iacob ex eadem matre, non patre fuerunt. Sic communiter veteres Patres.

Secundo obiectitur: si Iacob, & Heli habuere diuersos progenitores usque ad Dauidem regem, Quomodo Lucas inter progenitores Heli ait fuisse Zorobabel, qui fuit Salathiel, cum Matthæus quoque dicat inter progenitores Iacob fuisse Salathielum; qui genuit Zorobabel: & tamen idem Lucas, & Matthæus post Salathielum & Zorobabelem, vsq; ad Dauidem regem; diuersos progenitores recententur. Respondeo, Euthymium, & quodam recentiores putasse Salathielum, & Zorobabelem apud Matthæum, & Lucam fuisse eisdem, & nihilominus usque ad Dauidem habuisse diuersos patres, auctos, & proauos: quia Salathiel fuit filius naturalis lechonix, & hoc est, quod dicit Matthæus & fuit filius legalis Neri, & hoc est, quod refert Lucas. Et descendit ex Dauidie per Nathan, Iechonias per Salomonem. Sed probabilius mihi viderur, quod alii dixerunt, eos nimis fuisse diuersos, eisdem licet nominibus appellatos. Lucas igitur totam genealogiam Christi & Beatae Virginis referit ad Dauidem per Nathan, & posteros eius usque ad Heli patrem legalem, non naturalem Iosephi: Matthæus vero refert usque ad Dauidem per Salomonem, & alios reges posteros eius, donec veniat ad Iacob patrem naturalem Iosephi.

Tertio obiectitur: Ioseph non fuit pater naturalis Christi, quid ergo opus fuit, ut in genealogia Chri-

sti numerentur progenitores Iosephi? aut si Matthæus recte eos recentiuit, decuit sane, ut Lucas saltem referret progenitores Christi per Beatam Virginem, quæ fuit naturalis mater eius, ut sic constaret, Christum secundum carnem vere descendisse ex familia Dauidis. Respondeo, Evangelistas, progenitores Christi numeratæ per Iosephum, non per matrem, quia mortis erat apud Hebreos genealogias referre per viros, non per feminas. Et quamus Ioseph non fuerit pater naturalis Christi, fuit tamen vit Beat. Virginis, & Beata Virgo secundum legem Domini cogebatur virum accipere ex eadem Tribu & familia, quia hereditatem paternam habebat, & proinde ratione hereditatis paterna debebat coniungi viro eiusdem Tribus, & familia, ne hereditates ex una Tribu in aliam transirent; & ne familiæ, qua per hereditates distinguebantur, confundentur.

Quarto obiectitur, Quia iuxta legem Domini Deuteronom. 25. Ioseph debuit appellari nomine Heli, nam lex si habet: *Si habitauerint fratres simul, & unus ex eis abs liberis mortuus fuerit, vxor defuncti non nubet alteri: sed acciperet eam frater eius, & suscitabit semen fratris sui*, & primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen eius ex Israel. Ergo si Ioseph fuit filius legalis Heli, consequens fuit ut eius nomine vocetur quod tamen factum non est. Hoc argumento vñus est. Beatus Augustinus libro secundo, de coniug. Evangelista, cap. quinto, & ideo prædictam Iulij Africani sententiam tacito nomine improbavit. & dixit, Ioseph fuisse filium Heli, adoptione, non natura, nec legalem, iuxta legem Deuteronom. 25. Respondeo, eundem Augustinum libr. 2. Retractationem ca. 7. & 12. (vt supra retulimus) retractasse opinionem suam, dixisseque, nullius esse momenti argumentum, quo fuerat vñus ad oppositum probandum, quia lex Deuteronom. 25. non significat primogenitum debere habere nomen defuncti, sed tanquam filium eius habendum, & in familia eius numerandum.

Deu. 25

Quinto Lex Deuteronom. vigesimo quinto, solum locum habet in fratribus germanis natis ex eodem patre, & matre: & habitantibus simul, id est, in eadem patria, & domo: non ergo locum habuit in Heli, & Iacob, qui erant tantum veterini fratres. Respondeo, legem fuisse generalē, ita ut si quis absque liberis decessisset, frater eius quicunque esset, deberet suscitare semen illius ex vidua reliqua: quod si nullus frater extaret, cognatus proximus ex eadem familia cogebatur secundum legem viduam reliquam sine liberis, vxorem ducere, & ex ea suscitare semen fratris defuncto. Atque hoc exemplum habemus in Booz, qui in vxorem accepit Ruth, quia cognatus eius, non frater, absque prole decesserat. Id vero quod habetur in lege: *Si habitauerint fratres simul, &c.* nihil cogit: quia hunc sensum habet; Vno ex fratribus moriente absque liberis, alter frater si in eadem patria commoraretur, cogebatur vxorem defuncti ducere. Dictum igitur est: *Si habitauerint fratres simul, quia si frater defuncti longe absens in alia regione commorabatur, non arcebatur legi ad ducendam uxorem defuncti, ac proinde runc alias consanguineus proximus eiusdem familie debebat vxorem defuncti matrimonio sibi coniungere. Præterea, in legem non dicitur: Si habitauerint fratres ex eodem patre, & matre progeniti: ergo satis erat, si fratres veterini essent, qui simul etiam habitare poterant in eadem patria, & domo.*

Sexto queritur, An verum sit, quod Sanctus Hilarius cap. 1 in Matthæum, & Ambrofius Luca 3. testantur, Matthæum narrasse Christi generationem regiam, Lucam vero Sacerdotalem? Ratio dubitandi est, quia posteri Dauidis Sacerdotes esse non potuerunt, quia erant extribu Iuda. Nec id impedit, quod habetur secundo Regum octauo: *Fili David Sacerdotes erant*: ibi enim significatur tantummodo, filios Dauidis fuisse primarios viros in aula regia: nomen enim Hebreum significat virumque, videlicet,